

World as Lover, World as Self: Hoofdstuk 1: City Pollen

door Magali Reus

Het fotografische en sculpturale werk van Magali Reus roept nieuwe materiaalassociaties en -weergaven op. Door onze muren met grootschalige afbeeldingen van de zijden van Nederlandse bloemenvrachtwagens te voorzien, geeft ze Shimmer een nieuwe huid. Deze vrachtwagens, prachtig vervat in ruiten van kleur en opvallende typografie, bieden de vreemde paradox van harde huiden met organisch bederfelijke ladingen. Met gedetailleerde weergaven van uitbundige bloemen, transformeren deze afbeeldingen het metalen pantser die oorspronkelijk de anatomie van het voertuig vormt in een zacht erotische en kneedbare substantie. Afzonderlijk ingekaderd stellen deze beelden de vraag wat het betekent om een beeld te tonen en hoe snel de hiërarchie van het kijken een proces van symbolische omkering kan ondergaan.

Direct boven de in behangformaat opgezette beelden, hangen van dezelfde kunstenaar twee werken uit haar recente serie Settings. De serie Settings neemt het verkeersbord NO PARKING als uitgangspunt. De architecturale essentie van deze verkeersborden is hun onmiddellijke grafische communicatie: hun boodschap is een eerste en primaire functie: ga deze kant op, stop hier, waarschuwing: hond. Genesteld in de publieke ruimte groeien ze in de loop der tijd echter uit tot fragmenten van informatie met tegenstrijdige patronen of ingrepen in het oppervlak, waardoor ze naar een materiële collage neigen. Net als culturele artefacten zijn ze een stil canvas voor een meer ongeremde vorm van markeren: het duistere schaduwspel van het nachtleven, klodders vogelpoep of kauwgum, resten kapotte koplampen, verloren hond pleidooien, reclame en pornografie. In Settings is de robuustheid van het gebakken glazuerooppervlak bedorven door procesonderbrekingen: de oppervlakken zijn geschuurd, afgeschermd, aangepast, ge-airbrusht. In elk van de werken zorgt opzettelijke erosie voor een verschuiving van de functie NO PARKING, waardoor de oorspronkelijke eenvoud van het cirkel-streep pictogram wordt vervangen door een metaforisch soort weergesteldheid.

De werken van Settings, opgehangen op spiegelhoogte, lezen als een soort portretten: meerstemmige ogen, hoofden, of gezichten, ze kijken naar ons zoals

wij naar hen kijken. Voorwerpen uit het genre van het huiselijk melodrama (tandpasta, muizenval, ruitenwisser) zijn in kleine uitsparingen achter plexiglas verankerd. Zoals plaatsaanduidingen aan een tafel zijn deze gebruiksvoorwerpen nu medeplichtige acteurs in het kijken. Als provocatief perfecte replica's van hun levensechte zelf, impliceert elk van hen een actie: schuimen, knakken, doden, isoleren. Ze versterken de woordspeling van hun bestaan als tekens: haal één laag weg en vindt daaronder nog meer taal en symbolische richtlijnen. Tussen deze twee werken is de structurele betekenis verward, omdat Reus de schaal en de conventionele materialiteit van beelden als mechanismen voor waardebepalings laat instorten. Een organische vorm is gigantisch, wijd en onherkenbaar, terwijl fragmenten van een meer huiselijke alledaagsheid, zoals tandpasta, een zaklamp, en intercomknoppen, in ongekende cycli van verplaatsing terechtkomen. Alles wordt van zijn verwachte functie geabstraheerd: de gesuggereerde nabijheid van menselijke aanraking blijft hangen, waarbij het materiaal in zowel letterlijke als metaforische zin als een emotioneel of chemisch teken wordt gebruikt om de toon van het werk in zijn geheel subtiel te vervormen of te forceren.

MAGALI REUS werd in 1981 geboren in Den Haag, Nederland, en woont en werkt momenteel in Londen. Komende solotentoonstellingen zijn onder meer Nasher Sculpture Center, Dallas, USA; The Perimeter, Londen, UK (beide 2021); Museum Dhondt-Dhaenens, Gent, BE en CAC Synagogue de Delme, FR (2022). Recente solotentoonstellingen zijn As mist, description, South London Gallery, Londen (2018); Hot Cottons, Bergen Kunsthall, Bergen (2017); Night Plants, Kunstmuseum St. Gallen (2017); Mosterd, Het Stedelijk Museum, Amsterdam (2016); Quarters, Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Turijn (2016); Spring for a Ground, SculptureCenter, New York; Particle of Inch, The Hepworth Wakefield, Wakefield; Halted Paves, Westfälischer Kunstverein, Münster (alle in 2015). Reus was te zien in groepstentoonstellingen en vertoningen in Tate Britain, Londen; ICA, Londen; CCS Bard Hessel Museum of Art, Annandale-on-Hudson; Kestnergesellschaft, Hannover; LUMA Westbau, Zürich; Kunsthalle Wien, Wenen; David Roberts Art Foundation, Londen; Museu Nacional de Arte Contemporanea, Lissabon; De Appel, Amsterdam en de British Art Show 8 (rondreizend).

Reus stond op de shortlist voor de Hepworth Prize for Sculpture 2018, en is onderscheiden met de Prix de Rome 2015. Haar werk is opgenomen in internationale collecties waaronder Tate Collection, UK; Stedelijk Museum Amsterdam; Collectie CCS Bard Hessel Museum of Art, Annandale-on-Hudson; Kunstmuseum Winterthur; Kunstmuseum St. Gallen; Lafayette Anticipation, Fonds de dotation Famille Moulin, Parijs; Rubell Family Collection, Miami; Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Turijn; New York David Roberts Art Foundation, Londen; Zabłudowicz Collection, Londen; Sarvisalo, New York; Arts Council Collection, UK; The Government Art Collection, Londen.

Geïnspireerd door milieuactivist en Boeddhistisch filosoof Joanna Macy, wendt **WORLD AS LOVER, WORLD AS SELF** zich tot hedendaagse kunst om ons te helpen “onze afgescheidenheid op te geven” en het “residu” van de wereld dat we denken te kennen, in beschouwing te nemen. Ons programma gebruikt hiervoor het concept ‘defamiliarization’ als middel om “hetgeen vertrouwd is, vreemd te maken” – om zo het zelf, en onze gemeenschap in het verlengde daarvan, te herdefiniëren. Defamiliarization, of ‘esthetische afstand’, is een literaire en artistieke techniek bedacht door de Russische formalisten tijdens het uitbreken van de griep пандеміе van 1918. Volgens de formalisten gebruikt de techniek taal op een manier waardoor gewone objecten worden heroverwogen; waardoor dat wat voor ons ligt, aan onze veronderstelde narratieven voorbij zou kunnen gaan. Het is een transformatieproces door middel van taal, om onze perceptie om te vormen. Het is urgent. Hoe kunnen lichamen, technologieën en modi voorbij de vooraf gedefinieerde culturele aannames worden gebracht, om zo te kunnen de-categoriseren. Om van gedaante te veranderen, te vervormen, te fonkelen en te glinsteren. In dit programma vervreemden we, niet om een ander’ te creëren, maar om gemeenschap radicaal te heroverwogen; om met de wereld te verbinden als geliefde, als zelf.

Gedurende meer dan een jaar heeft Shimmer tentoonstellingshoofdstukken samengesteld van kunstenaar Magali Reus, Harm van den Dorpel, Geo Wyeth en nu van Ellen Gallagher en Dora Economou, en die in en uit elkaar overvloeien. Wij zien het in elkaar vloeien van de hoofdstukken als vergelijkbaar met de crossfade in film of muziek. De kunstwerken zullen zo in elkaar vervloeien dat er verstrengelde relaties en netwerken van associaties ontstaan. Onze benadering vormt ook de basis van onze relatie met Akwa Ibom die de tentoonstelling benadert als de hoofdstukken in een boek en ruimte geeft aan experimentele manieren van receptie en het consumeren van het vervolgelen van kunstwerken.

SHIMMER is een curatorische studio gevestigd in Rotterdam, en in 2017 opgericht door Eloise Sweetman en Jason Hendrik Hansma. Shimmer is beïnvloed door de lezing *Shimmer*, when all your love is being trashed, van antropoloog en feministisch theoreticus Deborah Bird Rose. Haar kennis zet ons aan tot bescheidenheid, tot opletten en aandachtig luisteren. Op deze wijze hopen we dat de kunstwerken, kunstenaars, publieken en materialen zich verenigen en uitstrekken over en in de tijd. We hopen dat zij ademruimte bieden aan deze entiteiten, om tijd en ruimte met ons te delen. Zij aan zij met onze tentoonstellingen staan het evenementenprogramma *Sunday Mornings With*, het informele online programma *Across The Way With*, waarin voordrachten worden gedeeld, en de online mixtape *On The Waves With*. Hiermee bewegen we zowel in de persoonlijke als de publieke ruimte.

Waalhaven Oostzijde 1, 3087 BM Rotterdam
(on the second floor)
Currently open by appointment

W: www.shimmershimmer.org
BB: @shimmerrotterdam
IG: @shimmer_rotterdam

S
H
M
M
E
R